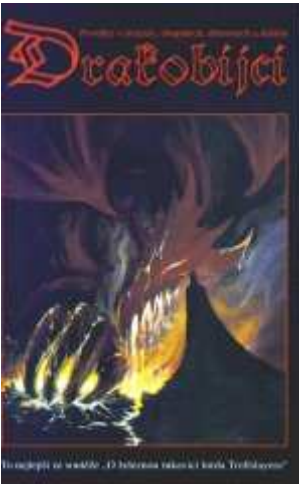

Drakobijci II

Ondřej Jireš - 20.8.2001

Soutěž „O železnou rukavici lorda Trollslayera“ se stala hned po prvním ročníku poměrně oblíbenou. Zacelila totiž záplatu v soutěžích fantasy povídek. Funguje na stejném principu jako Cena Karla Čapka, ovšem hodnotitelů není takové kvantum, zato je brán zřetel na jejich schopnost fantasy hodnotit, což u CKČ není zcela zaručeno. Druhý ročník skončil určitě lépe než ten první. Sborník *Drakobijci*, který soutěž reprezentuje, se tentokrát vyvedl.

Soutěžilo 42 autorů a autorek s 67 povídkami. Je to nepatrný nárůst. Daleko důležitější je nárůst kvalitativní. Michael Bronec, který se o soutěž stará a je zároveň editorem *Drakobijců*, přijal dokonce jako hosta Vladimíra Šlechtu, jenž potom, co v prvním ročníku vyhrál, přenechává soutěžení mladším. Ve sborníku se tak objevuje jeho povídka *Válečná lest*, která velice volně navazuje na loňskou vítěznou. Je to také práce delší, než povoluje limit soutěže, a tak by ani soutěžit nemohla. Objevuje se v ní mnoho odkazů na další povídky z Pohraničí, zvláště pak na knihu *Krvavé pohraničí*. Už jen hlavní hrdina – Roger Schnirega – je nám dobře z jiných Šlechtových prací znám. *Válečná lest* patří bezesporu k nejlepším textům v této sbírce, i když mi Dětská dyka přišla o chloupek lepší. Michael plánuje i do budoucna zvat známější spisovatele jako hosty v *Drakobijcích* a myslím, že je to správný krok.

Soutěže se účastnilo mnoho stejných autorů jako loni. Z loňských pěti nejúspěšnějších však dokázal vylepšit svou pozici pouze Pavel Renčín, když se z druhého místa přesunul na první! Jeho *Tančí mezi vločkami!* doslova uchvátilo porotce a, čím jsem si naprosto jistý, uchvátí i čtenáře. Velice poetický příběh elfa

je ojedinělým zážitkem, který by si nikdo neměl nechat ujít. Pavel Renčín podruhé přišel s něčím, co tady dosud nebylo.

Na stříbrný stupínek vystoupal Václav Vágnknecht, jenž byl rovněž v roce 2000 úspěšný i v CKČ, kde v kategorii dlouhé povídky sestřelil pětku. *Dračí tanec* vlastně ani není fantasy, nebo alespoň čistokrevnou fantasy určitě ne. Vypráví o miliardáři, který najme stopaře a vydá se s ním do rezervace, kde žijí mýtická zvířata. Rezervace je taková Faerie. Miliardář má cíl jasný, ulovit draka. Ač mám k povídce velkou připomínku (kterou tady nemohu říci, abych neprozradil konec), velice oceňuji Václavův svižný styl, nápaditost a hlavně neočekávaný závěr. Už mi „lezly krkem“ ty předem odhadnutelné konce povídek.

Ani *Brána* Lucie Lukačovičové není typická fantasy, ve které o pistole, denní tisk a studenty matfyzu nezavadíte. Tady ano. Čaroděj, upír a holčička hledají Bránu mezi světy.

Bramborovou medaili si vysloužil Josef Štefan povídkou *Matka noc*. Zemi sužuje suchopár, a tak král vyšle svého nejvěrnějšího rytíře k čarodějnici, aby vyčarovala déšť. Ta však nechce udělat nic zadarmo a svou mzdu si vybere přímo na rytíři. Snažil jsem se to vylíčit tak, aby bylo poznat to jedno klišé za druhým. Z nich se však podařilo autorovi rychle vybabrat a vystavět na těchto pohádkových kulísách filozofický podtext.

Ivana Kuglerová oproti loňsku klesla na páté místo, tentokrát s povídkou *Poslední*. Na Ivanu je povídka neobvykle málo krvavá, ale dostatečně se v ní ozývají její další oblíbené prostředky, jako jsou beznaděj a bezvýchodnost. Příběh posledního rytíře-drakobijce doufám není posledním slovem mladé spisovatelky v této soutěži.

Myslím, že již nemá cenu mluvit jednotlivě o dalších povídkách. Pro úplnost alespoň uvádím názvy: Martin Doležal – *Bažina pro Marastníka*, David Zbiral – *Sfinga ze slonové kosti*, Jana Kostecká – *Uctívači stromů*, Anna Šochová – *Šupina draka*, Miloslav Linc – *Ve jménu Boha*, Silver – *Havraní soud*, Daniel Soukup – *Rytíř a šašek*, Jan Dobiáš – *Princ žabák*.

Ty nejslabší už působí jako pěst na oko, když se srovnají s těmi nejlepšími, ale to už holt u sborníků ze soutěží bývá. Je velmi potěšující, že se kvalita soutěže (potažmo *Drakobijců*) výrazně zvedla. Práce byly letos delší a objevilo se více těch relativně kvalitních. Jediné, co mi trochu u *Trollslayera* vadí, je omezení povídek na 20 normostran, což je poměrně málo. Určitě by stálo za úvahu udělat v *Trollslayerovi* kategorie obdobně jako u CKČ. Vždyť kdyby se například do kategorie „román“ nesešlo dostatek prací, nebo by nebyla žádná dostatečně dobrá, nemuselo by se vyhlásit první místo (a pokud by ani ta nejlepší opravdu za nic nestála, nemusela by se ani uveřejnit v *Drakobijcích*). Ale dost úvah o soutěži, raději se vrátím ke knize, která mi právě leží vedle klávesnice. *Drakobijci II* jsou pěknou sbírkou původních českých povídek především mladých a především začínajících autorů. Kdo má rád českou fantasy, určitě bude spokojený. A to i s cenou.

Za věnování recenzního výtisku děkuji Strakám na vrbě.

Tento článek byl převzat dne 30.3.2007 11:24:45 z Internetového magazínu Fantasy Planet
